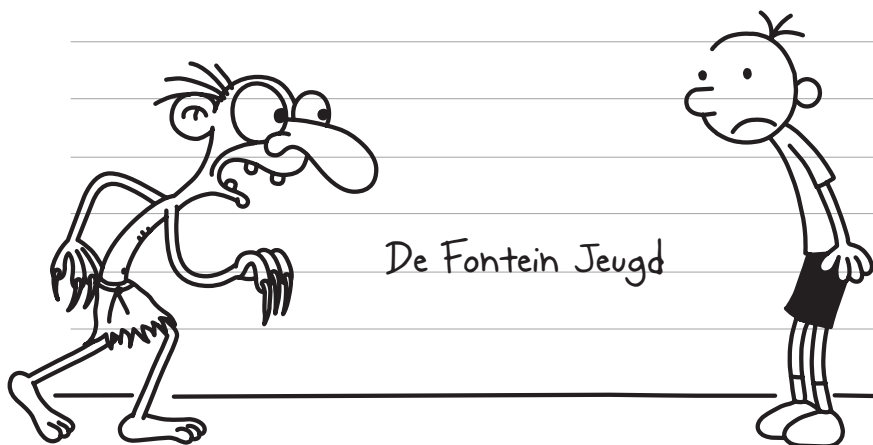

HET LEVEN
van een
LOSER

FF OFFLINE

door Jeff Kinney

www.graphic-novels.nl
www.hetlevenvaneenloser.nl

Zevende druk, 2019

Oorspronkelijke titel: *Diary of a Wimpy Kid - Old School*
First published in the English language in 2015 by Amulet Books, an imprint of ABRAMS,
New York

Wimpy Kid text and illustrations copyright © 2015 Wimpy Kid, Inc.
DIARY OF A WIMPY KID®, WIMPY KID™, and the Greg Heffley design™ are trademarks of
Wimpy Kid, Inc. All rights reserved.

Book design by Jeff Kinney
Cover design by Chad W. Beckerman and Jeff Kinney

Voor deze uitgave:
© 2016 Uitgeverij De Fontein, Utrecht
Vertaling: Hanneke Majoor
Omslagontwerp en grafische verzorging: Bert Holtkamp

Uitgeverij De Fontein vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 261 4060 0 (ISBN 978 90 261 4061 7)
NUR 283, 284

SEPTEMBER

Zaterdag

Grote mensen hebben het altijd over 'die goeie ouwe tijd' en dat alles zoveel beter was toen ZIJ kinderen waren.

Maar ik denk dat ze gewoon jaloeers zijn, want MIJN generatie heeft allemaal van die coole technologische dingen die zij vroeger niet hadden.

Geloof me, ik weet zeker dat ik later als ik zelf kinderen heb net zo erg ben als mijn ouders NU.

Mam vertelt altijd dat zij het vroeger zo leuk had omdat iedereen in het dorp elkaar kende, het was net één grote familie.

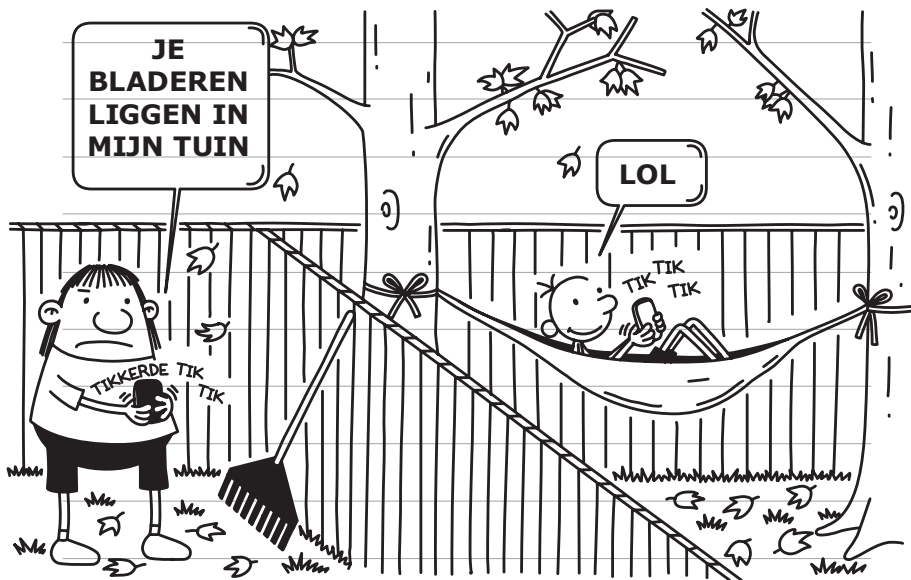
Maar dat lijkt MIJ helemaal niet zo geweldig. IK houd van mijn privacy, ik heb er echt geen zin in dat iedereen alles van me weet.

Volgens mam is het probleem tegenwoordig dat iedereen met zijn neus voor een scherm zit en niemand de tijd neemt om de mensen in de buurt te leren kennen.

Maar op dat punt ben ik het niet helemaal met mam eens.

Ik denk dat een zekere scheiding heel GOED is.

Mam loopt de laatste tijd met een petitie te leuren, om voor elkaar te krijgen dat mensen 48 uur lang hun mobiel en andere gadgets niet gebruiken.

De STEKKER eruit voor meer AANSLUITING!

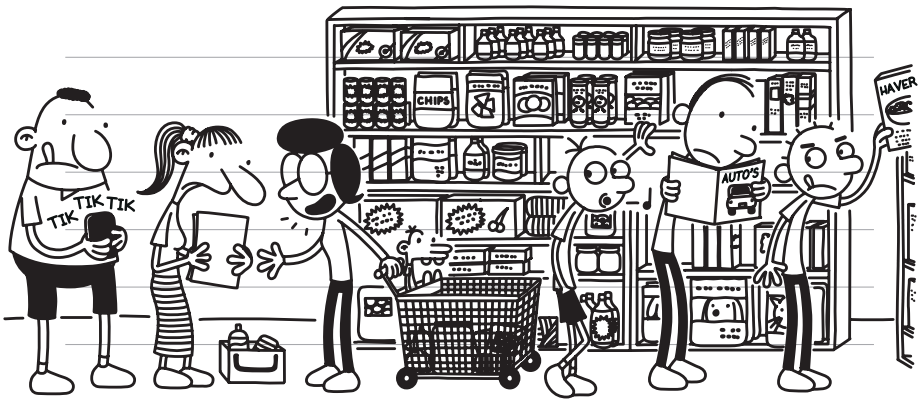

Elektronica beheersen ons leven! Laten we die apparaten een weekend wegleggen om elkaar te leren kennen! Wie doet er mee?

1. _____	41. _____
2. _____	42. _____
3. _____	43. _____

Mam heeft honderd handtekeningen nodig voor ze met de petitie naar het gemeentehuis kan, maar ze heeft moeite om mensen te laten tekenen.

Ik hoop maar dat ze het idee snel opgeeft, want het is nogal vermoeiend voor ons om steeds te moeten doen alsof we haar niet kennen.

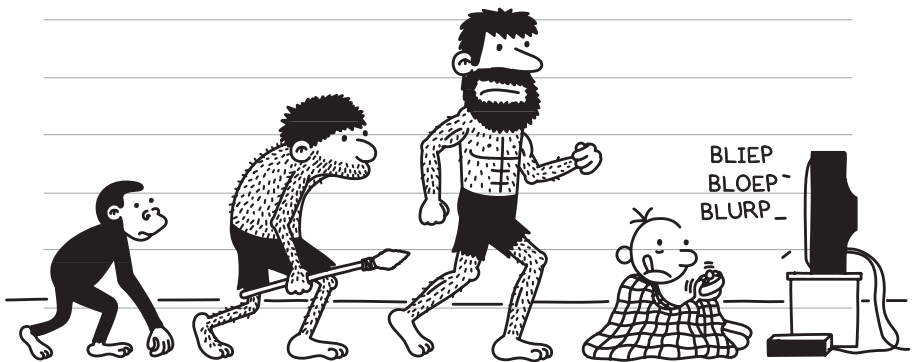
Ik begrijp toch al niet waarom mam denkt dat we ACHTERUIT moeten gaan. Volgens mij was het vroeger echt niet zo leuk.

Kijk zelf maar eens: op die oude zwart-witfoto's LACHT er nooit iemand.

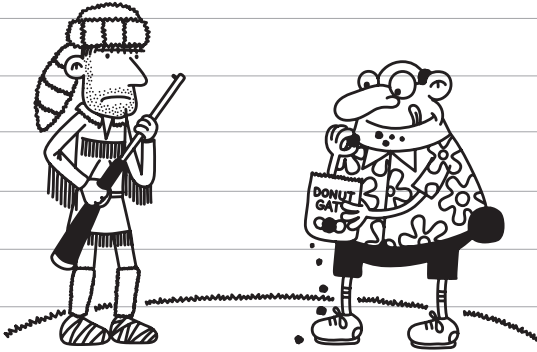

Mensen waren vroeger gewoon een heel stuk
TAAIER dan nu.

Maar de mens heeft zich verder ONTWIKKELD,
en nu hebben we elektrische tandenborstels en
winkelcentra en softijs nodig om te overleven.

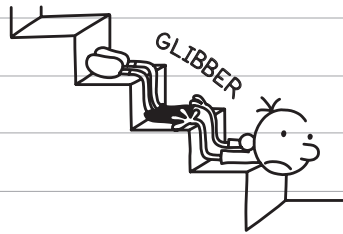
Ik wed dat onze voorouders teleurgesteld zouden zijn als ze zagen hoe we zijn geworden. Maar toen iemand eenmaal de airco had uitgevonden, was er geen weg meer terug.

We zijn zo verwend geraakt, voor we het weten hoeven we nergens ons huis meer voor uit.

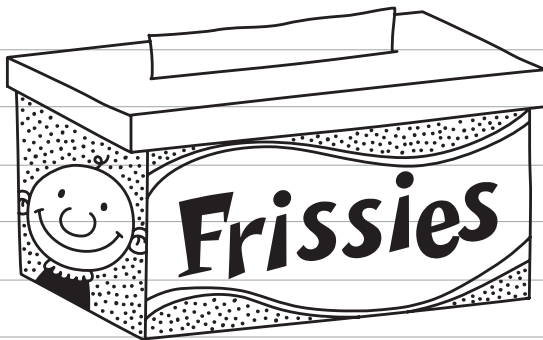

Als het zo doorgaat, denk ik dat mensen over duizend jaar niet eens meer een RUGGENGRAAT hebben.

Er zijn mensen die klagen dat al die technologie ons zwak heeft gemaakt. Maar volgens mij hoeft dat niet SLECHT te zijn.

Er zijn tegenwoordig ZO VEEL luxe dingen die ons leven beter maken. Neem bijvoorbeeld babydoekjes. Honderden jaren gebruikten we gewoon wc-papier, en toen kreeg een of ander genie een idee dat alles veranderde.

Het verbaast me dat het zo lang geduurd heeft voor iemand op dat idee kwam. Ongelooflijk gewoon dat die vent die de gloeilamp heeft uitgevonden de babydoekjes niet aan zag komen.

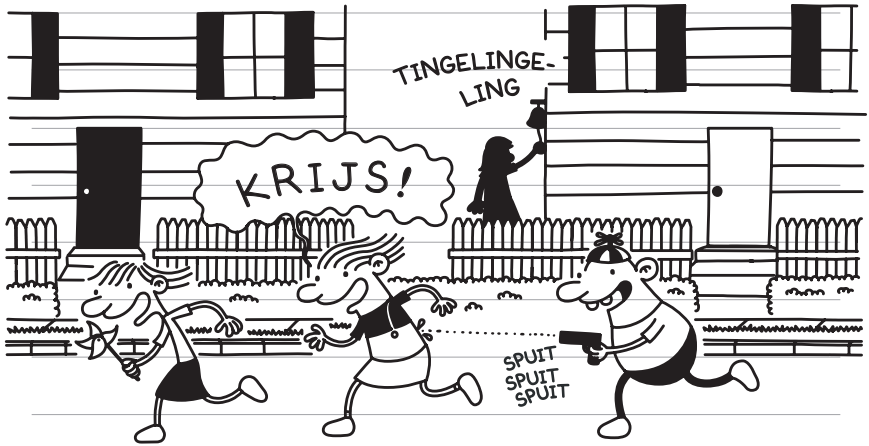
En wie WEET wat iemand nu weer gaat verzinnen om het leven makkelijker te maken. Wat het ook zal zijn, ik ben de eerste die het koopt.

Maar als mam HAAR zin kreeg, zouden we nog net zo leven als voordat er computers en mobieltjes en babydoekjes waren.

En ik moet er niet aan denken om in een wereld zonder babydoekjes te leven.

Zondag

Pap zegt dat in ZIJN jeugd kinderen 's zomers de hele dag buiten speelden, tot ze voor het eten naar binnen werden geroepen.

Nou, dat is het TEGENOVERGESTELDE van mijn zomer dit jaar.

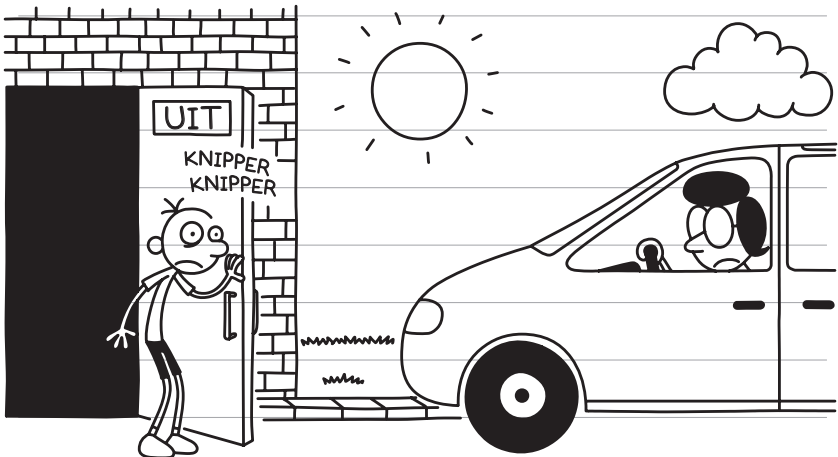
Ik ging in juli en augustus naar filmkamp, waar ik acht uur per dag in een bioscoop met airco naar films zat te kijken.

Ik had me opgegeven voor dat kamp omdat ik dacht dat het bedoeld was voor mensen zoals IK, die film heel SERIEUS nemen.

Maar ik ontdekte dat het EIGENLIJK een goedkope oppasplek was voor ouders die hun kinderen wilden dumpen.

Het nadeel was wel dat mijn ogen na een hele dag in een donkere bioscoop een halfuur aan het zonlicht moesten wennen.

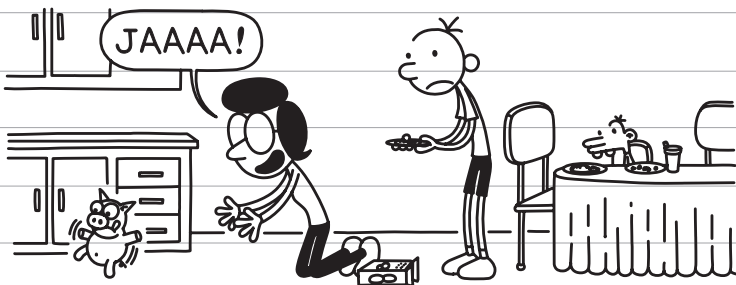

De andere reden dat ik naar filmkamp ging was om het HUIS uit te kunnen. Sinds we een big als huisdier hebben is het niet erg leuk om thuis te zijn. Vooral niet tijdens het ETEN.

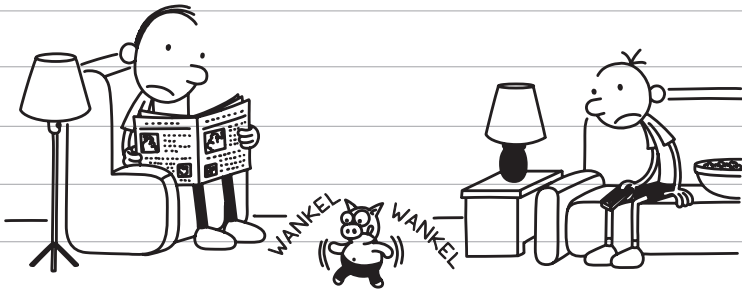

Voor alle duidelijkheid: ik vind het een VRESELIJK idee om de big aan tafel te laten eten, want hij DENKT al dat hij een mens is. En we willen echt niet dat hij gaat geloven dat hij op gelijke voet met ons staat.

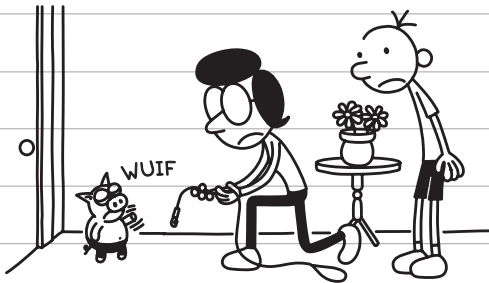
Toen we de big net hadden, vond mam het leuk om hem een paar trucjes te leren. Dus ze gaf hem een koekje als hij op zijn achterpoten ging staan.

Maar de big leerde zo te LOPEN en sindsdien staat hij nooit meer op vier poten. ERGER nog, mijn broertje Max heeft de big een van zijn korte broeken aangetrokken, dus nu lijkt het alsof we in een Disneyfilm zitten.

Mam nam de big steeds mee naar buiten, maar toen hij eenmaal rechtop liep besloot hij dat een riem hem te min was.

Mam was bang dat de big weg zou lopen en dat we hem dan nooit meer terug zouden vinden, dus kocht ze een halsband met zo'n gps-tracker erin.